Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31635
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

usq: ad diem obitus infirmitatis molestiā ñ e
valeram. Jg amara relinq̃ret. dedulcissimo dul
cissima loquamur.

Vera De ei paenitentia dicere possum. Pa
rientiā enim ei secm̃ antiquos paenitentiā
nouim q̃ cum aptō dicebant Blasphe
mam. ⁊ obsecram. tamq̃m purgamina hui mun
di facti sum. omia pprima usq: ad huc. Qui hos
inquā paenitentia. fulget paenitentia sardonis
equa uere. ñ forte maior: quia cū multi eos ul
ciscī se ñ valebant necessitate. inuoluntate laū
dabilit. ⁊ urebant is aut cū se posset ulciscī uoluī
tate sua ⁊ necessaria faciebat. ut ñ quecūq: uel
let sequer. Si cū multa valeret multo plura uel
let ex parte qua sēs hortaret. Qs g̃ uiuente bur
done in carne audiens qd derisori suo fecit ñ
ꝗ ipse factum deridēt. ⁊ hoc ñ potuit uanū q̃
effectum nti cederet. Hunc aut q̃m planū e q̃m reo
stamine queq: tenuit omne factū sardonis
amat. cū delectatione narrat. audit cū stupe
rio sine ⁊ uertia laudat. cū gaudio rememorat.
Si qd derisori fecerit dicam. Scelens aliqndo
admensā infirmitatis corpis satis factum inter
cibos. alimoniā cunctis conuiantib eructua
uit spe ebetate sobam qa illa spe semp in cede
semp more erat assumi ⁊ siluī dicentis. Siqs
loquit quasi sermones dī. Vocente g̃ illo omni
affectione ⁊ sedentes. uiuens qda carnalib;
tribulationib interim poti q̃ d uinis illi sermo
nib cepit ridere qd tam inania garrirer espe.
Animalis enim homo. ñ pcipit ea que s spe. dī.
Inuecto g̃ casu meū uultu espe. deridere se uiue
te ⁊ pbendit furtiui cachinni ⁊ subsurri moribī
motq: capite. sedit paulisp tacitus. Vidq: ia
omis ⁊ uiua. qd deridentē se ⁊ pbendēt eiq: rei
causa tacēt. Omis g̃ erpaliert illi miserо in
tensi quia tante potestatis uirū grauī se ultu
rum cōdiderī. Intelligens aut uir prudens quō
dandi exempli tempus e. ut que paulo ante depa
rientia docuerat ubis ne ⁊ ⁊ firmaret exempli
sumpta aurea scutella que coram stabat plena
carnū frustis deridri suo cibū uasq: dari pec
pit causa mercedis. Qs facto. ñ solū peccantē
ad penitentiā. sed ⁊ omis lucratus e ad amplectē
dam paenitentiam.

Porro aliqd dicere de eo mirabile quide
Si tante admirationis s q̃ edunt audiu
q̃m que subiecta s usui ñ forte magna sui miraclō
minora faciam indigno relatu nro. Dicem cū ut
possum. q̃m melius iudicam ut eūq: admiranda ag
nosca. q̃m digna memoratu memoria tabescente ob
liuisci. Qs cuens sēs pat adeloule q̃m ad sua diuce
sin pruitur puenit. semp mirabiles hospites habu
it uolucres scil qs cā forma nominib q: ignotas oīb
aqb seu conuebat seu uisitabat espe. Qs numq an
cum uenientes. numq̃m p abscedentē remanente
solū eo uenente turmatim in obuia ⁊ ggate marbo
rib ⁊ sederūt. ⁊ qndā sue modulationis armonia
⁊ tinuerī saragentes cunctis ee pmiraclō. qd irra
tionabiles rationis utebant ⁊ silio. Si pnis pat eos
tribus suis ñ minū letat. caritate ex hibentib ñ ap
parit ingens ⁊ qs in sua conari uidit obsequia
cotidiano porco. satis fecit pulos alimonia. ⁊ car
ne imposita seruis cotidiani sumptū puidit hospi
tib suis. Deuoluēb istis qd dicam dubitam utrū
forma inspicientes simplices eas uolucres edam
an ratione intendentes aliqs spe fuisse dicam. Ha
quō solis spirib ratio inest. ratione utentia melius est
ut spe edam. q̃m ut irrationale ratione uti oceda
m. Qd aut has uolucres ñ ratione usas ee dicim.
Et qdem cū uenente uenerī. ⁊ cū abeunte abierī ad
hunc unū sine errore uenerī. solū unū ⁊ cemū sue
modulationis ⁊ expuerī. ad uiruū ei hōes ñ fugerī
cibū ab hōib in pace susceperī ⁊ siluestres ut uidebā
tur blandiemū monis mansuete susceperī. Hec
enim agere rationis ⁊ siluī e. Si aut hoc aliqd abhor
rer ne spe fuisse uidebant. q̃m corporeo pastu ale
bant. ñ ne hos exempla multis in locis inuenitur.
Ad Abraham ñne spe angelici uenerī ⁊ de celo descen
dentes fessi uocati qui nūq̃ esuriert. cū ipso come
derūt. Id eo inq̃t declinastis ad seruū urm. Ve
dicus tobie raphahel nonne dieb aliqntis usus
e cū hominib pnisse. q̃m reuisurus dī. Videbar
qdē manducare uobis cū s. ego cibo inuisibili ⁊ po
tu qui ab hominib uideri. ñ potest utor. Videbatur
comedere. ⁊ ñ comedebat ⁊ tam cib illi appositus
ñ e inuentus amplius. ut uere edat talis ⁊ mestio po
tius aliqua dispensatione ⁊ sumpta ee q̃m spāle
leuitate aliqm̃ corporeā gustate insumpsisse. Vn
⁊ ille spe cui gedeon coqit pulmentū cū uis stup